

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către inculpatul Mararenco Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Mararenco Vladimir Anatolie, născut la 17 ianuarie 1969, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. T. Vladimirescu 10 A, ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 10.12.2015 – 22.01.2016;

2. instanța de apel: 16.03.2016 – 04.05.2016;

3. instanța de recurs: 11.11.2016 – 21.12.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 22.01.2016, Mararenco Vladimir Anatolie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și prin coroborare cu dispozițiile art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani, păstrându-i-se măsura preventivă până la devenirea sentinței definitive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Mararenco Vladimir, în ziua de 28.10.2015 în jurul orelor 11.00, aflându-se la domiciliul său de pe str. T. Vladimirescu, 10 A, ap. 2, din mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul cauzării lui Bulbici Gherman a vătămarilor corporale, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri pe diferite părți ale corpului cu o bară de lemn, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 475D din 21.11.2015 vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, acțiunile lui fiind încadrate la art. 151 alin. (1) Cod penal, cu calificativele „vătămare intenționat gravă a integrității corporale”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Bulbici Gherman, care susținând depunerea apelului în termenul de atac reieșind din faptul, că nu a fost citat și respectiv n-a participat la soluționarea fondului cauzei, astfel încălcându-i-se drepturile procesuale de care dispune în cadrul unui proces penal, inclusiv cel de a

solicita recuperarea daunelor materiale și morale cauzate prin infracțiune, a solicitat admiterea lui, casarea verdictului judiciar, cu adoptarea unei soluții noi în ce privește înăsprirea pedepsei penale, cu încasarea în beneficiul său a prejudiciului material și moral în sumă de 20 mii lei, concomitent invocându-se erori de drept procesual, pretinse a fi admise de către OUP și instanța de judecată, ce ține de nerespectarea drepturilor părții vătămate la un proces contradictoriu.

Deși a fost legal citat, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar, la ședința instanței de apel apelantul Bulbici Gherman nu s-a prezentat, apărătorul Rita Fedosenco ce-i apără interesele, a solicitat judecarea cauzei în absența acestui legată de un motiv de boală, susținut cerințele formulate în cererea de apel cu privire la repunerea apelului în termenul de atac, casarea sentinței, cu adoptarea unei soluții noi în vederea înăsprirea pedepsei penale și încasării despăgubirilor materiale și morale la suma de 20 mii lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, a fost admis parțial apelul declarat de către partea vătămată Bulbici Gherman, casarea sentinței în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

În temeiul art. 225 alin. (2) și (3) Cod procedură penală, acțiunea civilă înaintată în procesul penal de către partea vătămată Bulbici Gherman a fost admisă parțial, în partea ce ține de recuperarea despăgubirilor materiale cu caracter moral, dispunându-se încasarea în beneficiul lui de la Mararenco Vladmir Anatolie suma de 14 mii lei cu titlu de prejudiciu moral.

În ce privește despăgubirile materiale, acestea urmează a fi soluționate în ordinea procedurii civile.

În rest dispozițiile sentinței cu privire la pedeapsa penală și corpurile delictelor au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei penale, atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel, inculpatul Mararenco Vladimir a recunoscut integral fapta săvârșită, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările expuse de el coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, căror instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce. Ținând cont de faptul că probele verbale și material scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redată în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a concluzionat inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că sentința instanței de fond în această parte nici nu a fost contestată.

Drept rezultat, instanța de apel a conchis temeinicia sentinței în ce privește constatarea faptei penale la art. 151 alin. (1) Cod penal, precum și referitor la pedeapsa numită inculpatului, reieșind din personalitatea acestuia, starea sănătății, recunoașterea faptei, căința sinceră și lipsa antecedentelor penale, fapt pentru care solicitarea apelantului privind înăsprirea ei, a fost respinsă ca nefondată.

De rând cu aceasta, instanța de apel a considerat posibil de a admite cererea apelantului referitor la încasarea prejudiciului moral, dispunând casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei soluții noi de încasare a daunei morale în sumă de 14 mii lei, urmând ca restul pretențiilor să fie soluționate în ordinea procedurii civile.

Respectiv, ținând cont de faptul, că acțiunea civilă în procesul penal a fost inițiată de către partea vătămată încă la faza urmăririi penale, dar a rămas nesoluționată de către instanța de fond, instanța de apel a conchis posibilitatea admitterii ei doar în latura încasării daunei morale, ținând cont de suferințele suportate de către victimă, lăsând solicitarea cu privire la recuperarea despăgubirilor materiale pentru soluționare separată în ordinea procedurii civile, dat faptului, că suma solicitată nu a fost confirmată prin date obiective.

5. Inculpatul Mararenco Vladimir, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) și 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului a invocat următoarele:

- cererea cu privire la acțiunea civilă nu a fost înaintată în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală și civilă și nici cele indicate în cererea de apel nu au fost examinate conform procedurii;

- instanța de apel prin decizia sa a încălcat legea și a favorizat intenția de îmbogățire ilegală a cet. Bubulici Gherman.

În mod sumar, încălcările care stau la baza recursului reprezintă încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii, aprecierea arbitrară a probelor, iar cumulativ acestea aduc atingere și încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

6. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de drept și de fapt.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

La caz, din conținutul recursului ordinar declarat de către inculpatul Mararenco Vladimir se constată că acesta invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) și 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în

cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a admis o cale neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv, precum și când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă, în esență recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă a acesteia, prin care s-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bulbici Gherman împotriva lui Mararenco Vladimir și s-a dispus încasarea prejudiciului moral.

Așadar, în privința acestor alegații, verificând materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și explică următoarele.

În acest sens, Colegiul penal reține drept întemeiate cele reținute de instanța de apel cu privire la faptul că instanța de fond neexercitând citarea legală a părții vătămate și nedispunând de date obiective referitor la aceasta a dispus judecarea cauzei în lipsa ei, deși în corespundere în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (5) Cod de procedură penală, urma să-i aplice dreptul de a deveni parte civilă cu înaintarea cerințelor de despăgubire materială și morală. Or, cererea cu privire la la încasarea acestor despăgubiri a fost depusă încă la faza de urmărire penală (f.d. 25), fapt ce confirmă prezența pretențiilor cu caracter material, ce urmau a fi soluționate de către instanța de fond la examinarea cauzei.

Astfel, ținând cont de faptul că acțiunea civilă în procesul penal a fost inițiată de către partea vătămată încă la faza urmăririi, Colegiul penal consideră drept justă concluzia instanței de apel cu privire la admiterea acțiunii civile în latura încasării daunei morale, luând în considerare suferințele suportate de către victimă în urma cauzării vătămarilor corporale grave de către inculpat.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut la pct. 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise la judecarea cauzei, în cazul când apelul a fost introdus tardiv, Colegiul penal îl respinge ca nefondat și menționează că în cazul neinformării participantului la proces despre data judecării cauzei, judecarea acesteia în absența lui și neînținerea copieii de pe sentința redactată, denotă nerespectarea dreptului procesual al părții vătămate la un proces echitabil prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, fapt ce determină necesitatea repunerii apelului formulat în termenul de atac, ținându-se cont de data la care i-a fost înmănată copia sentinței.

Cu referire la temeiul invocat de inculpat în baza art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

Pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare.

Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare.

Or, se menționează că la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Mai mult, se mai reține și faptul că, în spețele din care rezultă problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este acela de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferitele norme de drept, ci acestea trebuie să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului declarat de procuror prin prisma pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

În consecință, reieșind din cele expuse, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Mararenco Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Mararenco Vladimir Anatolie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **18 ianuarie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan